

[Arbejdsministeren.]

for Henvisning af Arbejdskraft fra en By med stor Ledighed el. lign. I det foreliggende Tilfælde er der næppe Mulighed for Ydelse af Tilskud efter Beskæftigelsesloven, da det strider mod de sædvanlig fulgte Principper at yde Tilskud til allerede udførte Arbejder, bl. a. fordi det som Vilkaar for Ydelse af Tilskud altid sættes, at Arbejdet skal udføres af henviste, langvarigt ledige Arbejdere, samt at der skal arbejdes paa de i Beskæftigelsesloven fastsatte særlige Vilkaar. Imidlertid skal jeg sørge for, at vi i Forbindelse med Landbrugsministeriet undersøger Sagen. Jeg kan i øvrigt i denne Forbindelse oplyse, at der paa Nordfyn for Tiden føres visse Forhandlinger om Udførelse af et større samlet Kystsikringsarbejde til yderligere Sikring af de truede Arealer; i disse Forhandlinger deltager ogsaa Repræsentanter for Landvindingsudvalget og Arbejdsministeriet, og vi er netop med ud fra Ønsket om eventuelt at kunne medvirke til Løsningen af en samlet Plan.

I Anledning af det Indlæg, det ærede Medlem Hr. Jensen (Gørding) fremkom med, skal jeg oplyse, at Manø-Sagen begyndte med, at Manø Sogneraad i Forbindelse med Ribe Amts Vejinspektorat i Juli 1938 søgte Tilskud til en Dæmning over Vadehavet. Socialministeriet forhandlede om Sagen med Ministeriet for offentlige Arbejder, der erklærede, at Fordelene ved Dæmningen ikke stod i rimeligt Forhold til Omkostningerne, der maatte anslaaes til mindst 2 Mill. Kr., og vi mente herefter at maatte afslaa Andragendet i Januar 1940. I 1941 rejstes Sagen paa ny, idet Projektet af Manø og Vester Vedsted Sogneraad, Ribe Byraad og Erhvervsraadet i Ribe blev indsendt til Regeringens Beskæftigelsesudvalg, som sendte det til Erklæring i Arbejdsministeriet. Arbejdsministeriet udbad sig da i August 1941 en Erklæring fra Statens Landvindingsudvalg med Hensyn til, om Projektet kunde anbefales set fra et landvindingsmæssigt Synspunkt, samt om, hvor stort Tilskud der kunde forventes efter Landvindingsloven, og samtidig udbad man sig en ny Udtalelse fra Ministeriet for offentlige Arbejder. Landvindingsudvalget indtog imidlertid i Januar 1942 det Standpunkt, at det ikke mente at kunne yde Støtte til Arbejdet, da dets Planer om Tilskud paa 300 000 Kr., hvoraf

de 200 000 Kr. var i Henhold til Landvindingsloven og 100 000 Kr. fra Jordlovsudvalget, som skulde overtage de indvundne Arealer, ikke kunde blive til noget, fordi det viste sig, at der ikke i Jordlovsudvalget var tilstrækkelig Interesse for Sagen. I August 1942 blev Sagen paa ny behandlet i Landvindingsudvalget, som nu under Hensyn til, at den landbrugsmæssige Indvinding af Land maatte antages at ligge saa langt ude i Fremtiden, at Udvalget ikke mente det rigtigt at disponere paa egen Haand, vedtog at søge Finansministeriets Tilladelse til af Landvindingsmidlerne at yde et Tilskud paa 200 000 Kr. til Projektet, hvis samlede Omkostninger ansloges til 2,1 Mill. Kr., hvoraf Arbejdslønnen var 1,2 Mill. Kr.

Medens Sagen har været til Behandling i Finansministeriet, har Beskæftigelsescentralen benyttet Tiden til at undersøge Materialeforbruget, der har vist sig at ligge ret gunstigt, naar henses til den ret store Arbejdsløn. Efter hvad Landvindingsudvalget nu i Begyndelsen af denne Maaned har meddelt, har Finansministeriet underhaanden fra Landvindingsudvalget bedt om at faa en finansiell Oversigt over samtlige Anlægsudgifter og Driftsudgifter og Fordelingen deraf, dels til Dæmningen og dels til Landvindingsforanstaltninger. Landvindingsudvalget har derfor anmodet Ministeriet for offentlige Arbejder om, eventuelt efter Forhandling med Arbejdsministeriet, at fremskaffe disse Oplysninger, og før de nævnte Oplysninger er tilvejebragt og Finansministeriet har taget Stilling til det finansielle, kan Arbejdsministeriet derfor ikke komme videre med Sagen; men vi følger den stadig væk med Interesse.

Ministeren for Handel, Industri og Søfart (Halfdan Hendriksen): Under den forløbne Del af Finanslovdebatten har flere af det høje Tings ærede Medlemmer — det gælder i første Række Partiernes Ordførere — gjort Prisudviklingen og Prisberegningen til Genstand for nærmere Omtale. Jeg har med Interesse paaheørt de Bemærkninger, der er fremsat om disse Spørgsmaal, og jeg skal ikke ved denne Lejlighed fremkomme med yderligere Bemærkninger; men nøjes med at henvise til de Bemærkninger, jeg havde Lejlighed til at fremsætte om Spørgsmaalene her i det